

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/85/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010004
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5413010004.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2013 prejednal odvolanie podané obžalovaným Ing. Q. Z. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/2/2013 zo 7.6.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. Q. Z. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Ing. Q. Z. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti označeného rozsudku. Za spáchanie tohto prečinu mu súd prvého stupňa uložil peňažný trest vo výške 7 000,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, okresný súd ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Poškodená strana Obvodný úrad životného prostredia Dolný Kubín bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný. V odvolaní uviedol: „Okresný súd v rozsudku zo 7.6.2013 za kľúčový dôkaz o mojej vine považoval výpoveď svedka R. (str. 7). Menovaný svedok však s určitosťou nepotvrdil, že by príkazy a rozkazy, resp. pokyny na vykonanie skrývky a navezenie makadamu obdržal odo mňa. I keď som pripustil, že som sa so svedkom R. len informačne bavil o tom, že tam raz možno vybudujeme parkovisko, žiadne pokyny som mu ja nedával. Navyše, svedok R. uviedol, že mal nad sebou troch šéfov, a to mňa, pána S. a pani Z. a mohol mať teda pokyn aj od inej osoby ako odo mňa. Taktiež uviedol, že v tých začiatkoch sa riešilo strašne veľa vecí, z čoho logicky vyplýva, že si nebol istý, od ktorej osoby dostal pokyny na skultúrnenie prízjazdovej cesty k lanovke a vybudovanie parkoviska, ako sám uviedol. Súd výrok o vine odôvodňuje aj výpoveďou svedka Q., ktorý však nepotvrdil, či tým pánom Z., o ktorom hovoril, som bol ja, pričom uviedol, že si skôr pamätá mená, a preto vie, že dotyčná osoba sa volala Z., lebo sa mu tak predstavila, aj v telefóne sa tak predstavovala. Bez povšimnutia nemožno ponechať skutočnosť, že s dotyčnou osobou hovoril priamo tam na mieste možno tri, štyrikrát, pričom táto tam mala prísť na čiernom mercedese eskového typu. Ja som však nikdy žiadny čierny mercedes nevlastnil. Mal som v tom čase strieborný mercedes kabriolet, a to nebol typ radu S. Rozsudok zo 7.6.2013 postráda akékoľvek úvahy o tom, ako sa súd vysporiadal so vzájomne rozpornými dôkazmi v rámci ich hodnotenia, rovnako nie je z neho zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou a dôkazmi svedčiacimi v môj prospech. Náležité odôvodnenie vyžaduje, aby bolo celkom konkrétne uvedené, čo ktorým dôkazom bolo zistené, a prečo v prípade rozporov medzi jednotlivými dôkazmi súd uveril len niektorým alebo prečo vzal za základ svojich skutkových zistení len časť informácií z jednotlivých dôkazov. Vzhľadom na vadnosť skutkových zistení vo vzťahu k rozporuplným dôkazom, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, mám za to, že právne závery súdu v otázke mojej viny neobstoja. Ako už bolo uvedené, z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na

strane druhej. V prípade, keď sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, je nutné takéto rozhodnutie považovať za stojace v rozpore so základným právom na spravodlivý proces, ktorý vyplýva z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (mutatis mutandis nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 20.5.1995, sp. zn. III. ÚS 84/94). Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2T 2/2013-705 zo 7.6.2013 podľa § 321 ods. 1 písm. b) až e) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie bolo podané riadne a včas, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami. Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Treba tiež uviesť, že podľa názoru krajského súdu okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. Krajský súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

V rámci procesného postupu sa súd prvého stupňa dôsledne riadil i právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v jeho rozsudku z 22. novembra 2012.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaného skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Závery okresného súdu, prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného a jeho návrh, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec tomuto vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, odvolací súd si tieto námietky neosvojil, pričom rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vo výroku o vine, tak aj vo výroku o treste považuje za správne a zodpovedajúce zákonu. Tvrdenia obžalovaného, že je nevinný a že „vôbec nevie, ako sa do toho dostal“ (č.l. 775), krajský súd považuje za tendenčné a účelové.

Svedok V. jednoznačne potvrdil, že bol to práve obžalovaný, ktorý sám za ním prišiel a predstavil sa ako „nový majiteľ hotela a vleku“ a hovoril mu o podnikateľských plánoch. Svedok Q. vysvetlil, že obžalovaný Z. sa mu sám predstavil ako zástupca firmy Slovak Invest Corporation, a.s. Žilina a povedal mu, že chce vybudovať parkovisko. Svedok Q. S. vypovedal, že na miesto prišiel „R. šéf“ na aute zn. Mercedes. Takisto ďalší svedok Mgr. Q. S. vypovedal, že na miesto prišiel muž na aute Mercedes a rozprával sa s policajtni. Z výpovede samotného obžalovaného je zrejmé, že používal vozidlo Mercedes. Napokon svedok X. R. celkom jednoznačne a nespochybniteľne opísal priebeh celého skutkového deja tak, že obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje bez akýchkoľvek pochybností.

Krajský súd teda konštatuje, že v predmetnej veci existuje nespochybniteľná reťaz usvedčujúcich dôkazov odôvodňujúca vyslovenie záveru o vine obžalovaného Ing. Q. Z., a preto sú závery okresného súdu v tejto časti správne.

Pokiaľ ide o výrok o treste i výrok o náhrade škody, krajský súd si osvojil rozhodnutie okresného súdu ako správne, pričom vysvetlenie a odôvodnenie právnych úvah, na základe ktorých okresný súd k týmto záverom došiel, považuje za dostatočné, presvedčivé a vyčerpávajúce, a preto na ne odkazuje s tým, že nezistil žiadny relevantný dôvod na zmenu výroku o treste či výroku o náhrade škody.

Preto krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného Ing. Q. Z. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.